

11110 1425028

IV ਪ੍ਰਲਪ੍ਰਲਕ ਗੀ. ਨ. 1. ਫਾ. 16
 17-10-19

1923 12-10-19
ગાંધીજીના

426 + 427

15144 — 42410 415 — 4491.

4197 : 2-2

99008

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈ-સંગ્રહ
૧૧૦૦૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઈ- વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૦૦૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ગાંધી તરણી

વિષય ૬૪૬૮ : ૨૦૪૨, ૩૪૬

બુલબુલકા ગાના.

સતી મંજરી— રાગ—ગઝલ—કબાલી.

સુબહા જન્નતસે તેરા, શ્યામ બે આરામ રહા,
તડપા પરવાના તો કયા, સુમારે આરામ રહા,
સુજાએ આના હી પડા, તેરી મદદકો બુલબુલ,
જ્યા તેરે વારતે દાના, ન રહા દામ રહા,
મેં ચેહી સમજા થા કે, કલબુગમેં કોઇ બકત નહીં,
તેરી બકિતસે ચે સમજા, કે મેરા નામ રહા,

બતહરી— રાગ—લાવણી.

દેખા નહીં કહું સાર જગતમેં, દેખા નહીં કહું સાર,
મોહ બીસે મત લપટો ચારો, દેખા નહીં કહું સાર,
ચોઢ ચોકડી રાજ મીસે, પન ત્રણાકા નહીં પાર,
ભોગ ભોગતે ઈંદ્ર અપસરા, તુપ્તી નહિ લગાર (૨)—જગતમેં.
જુકા રંગ રૂપમેં જુલી, કીડા કરત ગમાર;
રૂપ વીર્ય બલ નાશ હુવા ત્યા, નહીં હે અપની નાર (૨)—જગતમેં.
પ્યારી મેરી જાની પીંગલા, હુમ રહા એક તાર;
તોપી હીયા કૃત્તની રાની, અધ્યાપાલકું ચાર, (૨)—જગતમેં.
અધ્ય અપતકા ચેહી તમાચા, દુખ હે અપરંપાર,
બેશક ઇસકા ત્યાગ કરે તુમ, ફેર પૂરતાના ચાર (૨)—જગતમેં.
એહી બેશરી નાર બરસે, જુલી હુવા ખુવાર;
એહી બેખસે જગત શીખ હઈ, નવ હુમે સંસાર;
નવ હુમે સંસાર—જગતમેં દેખા નહીં કહું સાર.

સરસ્વતી જાન—રાગ કળ્યાણી (મારે જાને વાલે !)

મારે જાને વાલે, જરા આંચલ હટા દેના;
તુઝે અપની જવાનીકી, કસમ સુરત દિખા દેના !
કીસીકા આંખનાં આર, આંખકર ચિલમન ગીરા દેના,
હમારા દેખના આર, દેખકર આંસુ બહા દેના,
કહેંગી સારી દુનિયા હાય ! કાલિમ કયા તરિકા હય;
કે અપને ચાહને વાલેકો, જુઠા આસરા દેના !
કના કે બાદબી લેને, ન દેગા ચયન ચે કાલિમ;
મે દિલકે વારને છોટીસી, એક તુરખત બના દેના.
જો પૂછે તુજસે કાસિદ, મેરે દિલકી ખાના બરઆદિ,
હયેલી પર ઝરાસી ખાકે, રખના આર હડા દેના !

રાજ-તિલક— રાગ-ગઝલ-ઉસ્તાદી.

મેરે સૈયાં ચે બલજૈયાં રે, દેખો મય બાલકુંવારી,
રસકી બરી નાહિ આંખીઆ મીલાવો, જીગરકે જખમ કરૈયારે (૨)—મેરે.
મર ચુકે હમ આર ન મારો, હમરી લાજ રખૈયારે—મેરે.

વિર અલેમ-ચુ—

ગઝલ

મોહે પીકી ડગરીયા બતાદો સખી, બાટ તકત મેંતો હાર ગઝ;
બડે ભોર ગયે પરસોં રજુમે, હો રાજ બયે મોહે દર્શનમેં;
નહી નૈન મેં નોંદ ન કલ મનમેં, બધ બેંકે બિઠાયે મિરહનમેં
પર મેરે લમાકે ઉડાદો સખી—મોહે પીકી
ખિન નીરકે મીન જીયેગી નહીં, ખિન પીયકે તીય રહેગી નહીં;
જખલોં મુખ ચંદ્ર લખેગી નહીં, તબલોં ચેહ ચકોરી હશેગી નહીં;
મેરે આંકડે કાઢ ઉમદો સખી—મોહે પીકી

૨૧, માંડલીક— રાગ-તોટકની રાહ.

હઠ છોડ સખી ચલ સંગમેરે, તોહે વૃજમેં કાન યુગાવત હય,
 નહીં તુંમ ખીન વાકો અચન પરત, નહીં ખાનપાન કચ્છુ ભાવત હય,
 મોર સુગટ નહીં પહેનત હય, નહીં અંગ સુગંધ લગાવત હય,
 નહીં ઘેનુ ચરાવત જાત અખી, વોહે બંસી નાફ ન ભાવત હય,
 કયું એસો હીયો તેરો કઠીન બયો, તોહે લાજ સરમ નહીં આવત હય,
 જાકો જોગી જન ધ્યાન ધરત, અહમ્મદીક પાર ન પાવત હય,
 એક ખાત ન જુઠ કહું સજની, અબ કયા ઇતના તરસાવત હય,
 પિયા માધોસેં બેંબેં મીલો પ્યારી, વોતો તેરોહી નાજ ઉઠાવત હય,

સતી મંજરી— રાગ-ગઝલ-કબાલી.

ભગત બેચેન હો કયું કર, તુમે આરામ રહે,
 આ ગઝ શામ ચહાં, એર કહાં શામ રહે,
 દુઃખને છેદા હે ચે મન, રંજસે સુખા હય બદન,
 અબ તેરે મુખસે લગી, બંસરી ચે ક્યામ રહે,
 લાજ કયા અપની મવાલે ચે ગવાલે ખતલા,
 હાસી લુટ જાય તું, એકુંઠમે તિશ્રામ લહે,
 નામ લેવાહુ ન હો, નામ હે સાંઘ ગીરધર,
 આપકી મંજરી કે, નામકા કુચ્છ નામ રહે.

ચલતા પુર્ણ— રાગ-ગઝલ-કબાલી

ખાવરી, ખાવરી હુમયા નાદાન લોગ ખાવરી,
 હી જાનીયે; ખાવરી, સુખ્યાં પિતા કારન—નાદાન
 જોરે જોરે મુખ પર સુન્દરી ઉદાસી, કારે કરેં મયતો દરતકી પ્યાસી,
 યું જયરા ન જરારી વારી વારી વારી—નાદાન

સતી મંજરી— રાગ-મઝલ-કળ્યાણી

કાંઈ ફરીઆઈ તો મુનલે, ઠીસી નીરદોષ અબલાહી,
દીધા બનવાસ ગુરબતને, દોહાઈ રામ રાજાહી,
જીમરમે' પડ ગયે સુરાખ, ગમસે' હો મધ ઠાંઠાં,
બની હય બંસરી અબ દેહ, ચે સારી કંહેયાહી,
એહમન હો ગયે એરહમ, નહી હય છત છત્રીકા,
મુસલમાનો તુમ્હી દોડો, મદદકો એક કન્યાહી,

ચલતા પુર્ના— રાગ-કળ્યાણી

પું જુલમ કર ન બલિમ, લુલ્હો કરમકે બદલે,
એક દીન તુમે મિલે'ગે, જુલમે સિતમકે બદલે,
ઇસ જુલમે ના રવાહી, આખર સજા મિલેગી,
દોખખકા ગાર હોગા, બાગે ઇરમકે બદલે,
ઇસ અયસે આરજુપર, કુલા હુવા હય નાહક,
મીટટીહી કાઝ હોગી, બહો હશમકે બદલે,
દોલત ન સાથ દેગી, અજમત ન પાસ હોગી,
કીડે કફનમે' હોંગે, બાહો હશમકે બદલે—

વિર કેશરી— રાગ કળ્યાણી.

જગ દીલ ન હો કામુમે, તો કયા મેરી ખતા હય, ચેહ શાને ખુદા હય,
સચ હય જો મહોખતમે' ઠીસીને કહા હય, આફત હય બલા હય,
આઝારે મહેખતમે, તો અલાહી બચાએ, ચેહે ગમ ન દીખાએ,
ચેહ દર્દ વધિ હય, જીસકી નહી કોઈ દવા હય, બેકાર દુઆ હય,
શાયદા કોલમે કોસને અંદાઝ, તો દેખો કુછ ગૌર તો કશ;
મરતા હય તો મરનેકે સીવા, કોન જીયા હય, આખરકો ફના હય;

શ્વરદ્વારેથી— રાગ-મઝલ-કંવાલી.

અંસીવાલા આજે રે મારે દેશ, થારી સાંવરી સુરત પ્યારો ખેસ-અંસી.
 આવન આવન કહે ગયોજી, કર મયો કોલ અનેક;
 ગિણતાં ગિણતાં ધીસ મધ મોરી, આંગરીયારી રેખ,
 સાંવરીઆ, રસીલા, સણુણા, પીયાપે જીયામેં કરં એ નીતાર,
 હમતો જોગી પ્રેમ કરે, પ્રેમ હમારો દેશ,
 સ્વધ નહી પાછ પીયુહી, તખ લીનો આ ખેસ-થારી-અંસી.

નંધ ગઝલ, કંવાલી.

અખ જાનેદો ખસ જાનેદો વોહ બેવશ જતા રહા,
 હર્ સીનેસે કલેજ ચીરકર જતા રહા,
 જીસકો છાતીસે લગા રખાયા મંચને શોક સે
 વોહ મેરે નાજોં કા પાલા દીલરૂખા જતા રહા,
 તન દીયા ઐર મન દીયા ઐર ધનબી સારા દે દીયા,
 શીરતો બાહી કયા રહા વોહ દીલકો તરસાતા રહા,
 તીરે નીગાહ સે છેદકર સીના જીગર જખ્મી હીયા,
 અયસા સીતમ હમપે હીયા દર દર વોહ બટકાતા રહા,
 ઉસ બેવશ માશુક ને કયસા જલા રખા મુઝે,
 જખ નજર પડને લગી વોહ ખુદસે શરમાતા રહા,
 તન મન તો સારા જલ ગયા અખ કયા રહા ઇસ જાનમેં,
 ધુની રમાકર ઇશક હી કહની કે રંગવાતા રહા,
 ખુદ ખુદા બેજાર હૈ જો કોલ સે ઝુટા રહે,
 ઇસ સાંસસે બેજાર હંચ ડુટા તો શીર જતા રહા,
 હર્ દીલબી હૈ મુઝે મકસુદ ઐર જખ્મે જીગર,
 સારી ખાતે તો રહી; વો દીલરૂખા જતા રહા,

વીર-હૃમીર— રાગ-ગઝલ-કવ્વાલી.

કબી હીંદુ મુસલમાંકા, રસમ જલ્દીમ જુદા હોગા,
મગર મઝમકા કુચ્છ, ફરમાનહિ મહદમ જુદા હોગા.
કરે બાં હીંદુ કાશીકા, ખીરાદર દીનકા મકકા,
અગર ગંગા જમુનાસે, નહીં ઝમ ઝમ જુદા હોગા.
સ્વરગકી હિંદુકી મન્નત, મુસલમાંકી મની જાજત,
કહે હિંદુ નરક હય બહાં, નહિ જહાન્નમ જુદા હોગા.
મુસલમાં હિંદુ જે સચ્ચે, સબી હય હિંદ કે અચ્ચે,
રહમ દીલ રામસેં ગિસ્મિલ, કબી ન રહિમ જુદા હોગા.
પ્રલુકા કોઇ હે પદલા, પુકારે મરજીદે મૈલા;
જુદાઈ જાઝમે ફરકે, ખુદા માલુમ જુદા હોગા.
રસમકી યહ જુદાઈસેં, બના હય દોતુંકા બેડા,
દહે હરદમ કસમસેં હમ, ન દગસેં દમ જુદા હોગા.

નધ ગઝલ

ખુદાયા કયસી મુસીબતોં મેં યહે તાજ વાલે પડે હુએ હૈં.
કદમ કદમ પર હમારે ખાતીર સીતમકે બાલે પડે હુએ હૈં,
હમારે મહેમાં જે આએ બનકર તો જુલમ કરને લગે હમીપર,
ગઝલ હૈં અપને મકાકે બાહર મકાન વાલે પડે હુએ હૈં,
સરોપે દુશમન ખડે હુએ હૈં, ગશેપે ખંબર ખીચે હુએ હૈં,
દીયોંમે નશતર ચુવે હુએ હૈં જગરમેં છાલે પડે હુએ હૈં,
હજરોં અચ્ચોંસે આપ ખીછડે વેહ તેગ કાતીલસે હોકે દુકડે;
સુહાગનો સે સુહાગ ઉજડે મકા મેં તાલે પડે હુએ હૈં.
હવા જમાને છી ખીગડી નીયર, તો જુલમ હોને લગે હમીપર,
મુનાઝોં ફરયાદ કીસકો જાકર જાયાંમેં છાલે પડે હુએ હૈં.

ਨਭ, ਗਝਲ-ਭੰਬਾਲੀ.

ਤੁ ਵੇਖ ਮਧ ਯੁਧੀ ਹੈ ਅਧ ਜਵਨਯੋ ਜਨਾਨਾ,
 ਫਰ ਗੁਲ ਹੈ ਤੇਰਾ ਯੁਲਯੁਲ ਫਰ ਅਮਯ ਹੈ ਪਰਵਾਨਾ,
 ਯੇ ਅਰੁਮ ਛਕੀਕਤ ਮੇਂ ਕਯਾ ਹੋਯੇ ਸੀਵਾ ਤੇਰੇ,
 ਸੀਭਦੇਸੇ ਫਰੇਂ ਮਤਲਯ ਕਯਯਾ ਛੋਕੇ ਯੁਤਯਾਨਾ.
 ਯਾਰਯ ਖੁਛੀ ਛਾਧੀਸੇ ਪੀਤੀ ਰਹੇਂ ਮਤਵਾਥੇ,
 ਅਯਮੇਰੇ ਕਾ ਸਾਫੀ ਹੋ। ਯਗਦਾਫਕਾ ਮਧਯਾਨਾ,
 ਯਾਰਯ ਖੁਛੀ ਛਾਧੀਸੇ ਪੀਤੇ ਰਹੇ ਮਤਵਾਥੇ,
 ਯਾਰਯ ਥੇਛੀ ਸਾਫੀ ਹੋ। ਯਾਰਯ ਥੇਛੀ ਮਧਯਾਨਾ,
 ਮਸਤੀਮੇਂ ਭੀ ਸਰ ਅਪਨਾ ਸਾਫੀ ਕੇ ਕਦਮ ਪਰ ਹੋ,
 ਖਤਨਾ ਤੋ ਕਰਮ ਕਰਨਾ ਅਧ ਨਅਯੁਸ਼ੈ ਮਸਤਾਨਾ,
 ਫੀਰਮਤ ਹੈ ਤੋ ਉਸਫੀ ਹੈ ਆਧਿ ਹੈ ਤੋ ਉਸਫੀ ਹੈ,
 ਅਸਨੇ ਤੁਝੇ ਹੋਯਾ ਹੈ ਅਧ ਜਵਨਯੋ ਜਨਾਨਾ,

ਗਝਲ-ਰਾਗ-ਛਾਫਰੀ,

ਤੇਰੀ ਸਾਂਵਰੀ ਸੁਰਤ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਖ—

ਅਧੇ ਵਸਲਤਮੇਂ ਕਯੁਂ ਸਾਫੇਯ ਭਲਾ ਤਕਰਾਰ ਕਰਤੇ ਹੋ,
 ਨੀਕਲਨੇ ਹੋ ਮੇਰੇ ਅਰਮਾਨ ਸੁਝੇ ਕਯੁਂ ਘਾਰ ਕਰਤੇ ਹੋ,
 ਅਗਡ ਅਗਡ ਸਾਰੀ ਰਯੇਨ ਗਵਾਖ—ਤੇਰੀ.
 ਸਵਾਥੇ ਵਸਲ ਪਰ ਖੁਨਕਾਰ ਧੁਮ ਫਰਯਾਰ ਕਰਤੇ ਹੋ,
 ਫਮਾਰਾ ਫੀਲ ਭਲ.ਤੇ ਹੋ ਯੇ ਕਯੁਂ ਯੇਯਾਰ ਕਰਤੇ ਹੋ,
 ਘਰੇ ਅਧਸੀ ਅਧਾਸੇ ਕਯੁਂ ਘੀਸਰਾਖ—ਤੇਰੀ.
 ਘਸ਼ੀਰ ਅਧ ਧੁਮ ਰਫੀਯੋਸੇ ਮੇਰਾ ਖਝਫਾਰ ਕਰਤੇ ਹੋ,
 ਸੁਝੇ ਘਫਨਾਮ ਕਯੁਂ ਧੁਮ ਅਧ ਮੇਰੇ ਫੀਲਫਾਰ ਕਰਤੇ ਹੋ,
 ਘਸ਼ੀਰ ਪੀਯਾ ਤੇਰੇ ਕਯਾ ਮਨ ਆਖ—ਤੇਰੀ.

ગઝલ, કંવાલી.

ઉસ દીલે વહશીકી વહશતને તો રસવા કર દીયા,
ખુદ તો દીવાની બના મુબકો તમાસા કર દીયા.
વહાં અહલ બન-કર હુવા મુસાકી આંખોમેં અયાં
મીમ બન-કર બાંપને-વાલોંસે પરદા કર દીયા.
કુમ બે-બજ-નીલ્લાલ હસાકી દલીલે ઈજા થી,
ફાલ હે ઠોકરને તેરી મુરદા જોંદા કર દીયા,
શાને ખાલીકને દીખાયે દો કરીકમે હશકમે
દર્દ દીલ મુબકો દીયા તુમકો મસીહા કર દીયા
થા અનલ-હક હક મગર શુરસા થા યુ' મનસુર પર,
બનકે આશીક કયુ' તુ હક્ક સા રાજ મેરા કર દીયા,
કયુ શીદા મહમુદકા ઉસ-પર નહો ઇમાનો દો,
જીસકી નઝરે છુત્તને બદેકો મવલા કર દીયા,

ગઝલ-કંવાલી.

કયા ખયર થી ઇન્કલાબે આસ્માં હો જાએગા.
ચાર કા મીલના નસીબે ફુશમનાં હો જાએગા,
દોસ્ત બનકર તુ કરેગા મુઝપે ફુશમન કા શુમા.
કયા ખયર થી હાએ અયસા બદ શુમાં હો જાએગા,
સામને કાતીલ કે મુંહસે કુચ ન નીકલેગા જવાબ.
કયા દહાને જખમ તુબી બેબખાં હો જાએગા,
દર્દ શુલ પર ખવાએ રાહત અય પરી જખયા નહો.
જીરમ નાબુક પર રમે શુલકા નિશાં હો જાએગા.
ઉસ ધડી આએગા મુઝકો ઉંનકે વખદે પર ચકીન.
જમ ખુદા ઉંનકે હમારે દરમીયાં હો જાએગા.

ગાઝલ, રાગ-હાદર.

લાખોં શીરતે હેં અય ચાર તેરે જોખનકે મતવાલે,
 મીલાયા મુશ્કીલ સે એકચાર-હોગઇ ખોસોંપર તકરાર,
 અચ્છે હોતે હંચ દીલદાર-મેહીન ખુદા ન પાલા ડાલે.
 કમતક ગમમેં રહું ઉદાસ-હું મય જીતે સે બે આસ;
 યા તો આજ મેરે પાસ-વનાં મુઝકો વહાં ખુલાલે,
 પહેલે તુને શીકલ દીખાઇ-શીર તું કહાં રહા હરગઇ.
 મુઝકો રાતો નિંદ ન આઇ-ચલ ગચ્છે ગમકે દીલપર બાલે
 મંચને કહાંકે અય મહેબુબ-તુઝકો હમખી હેં મરશુબ,
 ખોલા હસકર વોહ કયા ખુશ-આગે ખાત ખનાને વાલે,
 અકબર ચહ હુએ લાચાર-જહેરી જેસુયે ખુશદાર,
 ઉનપર પડે ખુદાહી માર-મેરે દીલકો ડંસ ગચ્છે કાલે.

ગાઝલ-કંવાલી.

ખુને જીમરકો પીતે હંચ યસ ગમમેં તેરે ચાર,
 સહેરે ચમન મેં શીરતે હંચ યસ ગમમેં તેરે ચાર,
 અચસી હવા ચલાઇ જમના મોહે દીખાઇ,
 મેં ચુપકે ચુપકે રાતી હું યસ ગમમેં તેરે ચાર,
 હું ગમમેં તેરે રાતી મુંહ આંસુઓસે ધોતી,
 વોહ કહાં મથો મોરો મોતી, મેં મોતી ખીના નહી સોતી-અસ ગમમે.
 દીલ ઉસીકો દીજીએ જો દીલદાર ચાર હો.
 કયા હીંદુ કયા મુસલમાન કદર દાન ચાર હો,
 મેરી નઝર જો તુમસે લડગઇ મેં પલંગસે નીચે ગીરગઇ,
 વોહ કહાં ગીયો મોરો પ્યારોં મેં અઝની જેસી જલગઇ,
 યસ ગમમેં તેરે ચાર,—ખુને જીમર કો,

ગજસ કંવાલી.

આમે રહ-મત તેરા બંદોપે ખુલા હૈ-કે નહીં
 તુ દિનખે દીલે મોખમીનમેં છુપા હૈ કે નહીં,
 બદે તુઝ-પરે ન-કર નાઝ તો શીર કીસપે કરેં.
 તુહી બતલાદે કે આખીર તુ ખુલા હૈ-કે નહીં,
 કયું ડરેં કેહરસે ઉમ્મીદે કરમ કયું ન રખિં.
 તેરી રહમત તેરે શુરસે-સે સીવા હૈ-કે નહીં,
 કાનસે તેરે ખજાનેમેં કમી હૈ મવલા.
 શીર મેરે ડહાંકી કુછ ઉસમેં હવા હૈ-કે નહીં

ગજસ-કંવાલી.

મજબમેં હૈ દીલે સુઝતર મુસીબતમેં હૈ જાં મેરી.
 ગીરા પીરે ફલક મુઝ પર ખયર લે નવ-જવાં મેરી,
 જમીં લરજે. પડે વોહ શુલ ચીરાગે આસમાં હૈ શુલ.
 કલેજા થામ-લે ખુલખુલ સુને ગર દાસ્તાં મેરી,
 પડા જખ હાથ આલેપર તો બરકે દુસ્તને જલકર.
 કહા ખીજલી ગીરે ઉસપર છુએ જો ખીજલીયાં મેરી.
 નીગાહે નાજ, કયા ફેરી અપદ તક હૈ-ગઇ સયગી,
 અદાયે દીલસ્તાં તેરી લીયે જાતી હૈ જાં મેરી.
 અગર તડપા તૂને મિસમીલ વોહ મિસમીલ કયા હુવા ઘાઇલ,
 ખુદારા ઝો ખુતે કાતીલ ઉડાદે ધજજ્યાં મેરી,
 મોહબબત હૈ લડક-પનસે મુઝે ઝીંદાકે આંગનસે.
 ન ખીએ તૌક ગરદનસે ન કારો બેડીયા મેરી,
 ખુદી જખ મીટ-ગઇ તાહીર હુના રાઝી. નીકાં બાહીર;
 ખુદાસે હૈ-ગયા માહીર નજર પહોંચી કહાં મેરી,

ગજલ-કવ્વાલી.

બડકે ચીતવનસે જમાનેમે કોઇ તીર નહીં,
 તેમે અબરકે મુકાબીલ કોઇ શમશીર નહીં,
 દોને હાથોસે જીઅર થામકે આથે તો સહી,
 ફીર બી કેહતે હેં તેરી આહમે તાસીર નહીં,
 જબ રખી સખકી સીલ દીલપે હુવા દીક પયદા,
 હાથે ખીમારીયે ગમકી કોઇ તદખીર નહીં,
 સફ-ફએદીલપે મુનક-કશ હે યે ખ્યારી મુરત
 કયા હુવા ગર મેરે પાસ આપકી તસવીર નહીં.
 રાસતે પર મેરે આ આ-કે બોહ ફીર જાતા દે,
 ઇન દીનોં રાહપે જારી મેરી તદદીર નહીં.

લયલી મજનુ'— ગઝલે, ખારામ-રામ-બેરવી.

જ્ઞાનપે મુજકો તેરી ચાર તુ બલ જાનેદે.
 ગરમી એ ઇશકમે વહે-ગમકો ખીગલ જાનેદે,—જ્ઞાનપે.
 શૌક હએ તાજકે મએ તુજકો લપટલું ખ્યારે,
 જોશે જાખાબકો ન યુંબી ડિવ્વલ જાનેદે—જ્ઞાનપે.
 આગ સીલગી હએ વહેજેબનકી ઉડે હએ શૌલે,
 ઇસી આતશમે અએ દીલદાર, તું મલ જાનેદે—જ્ઞાનપે.
 મસ્ત ચશમે હએ મેરી-કએશ મે ચઢ્યુર હુમ,
 વહી મસ્તીમે મેરી જાન, નીકલ જાનેદે—જ્ઞાનપે.
 જામ દે મુજકોં તુ આરામકો મેરે મજનુ,
 કરકે લખરેબ, વહે પએમાના ઉછલ જાનેદે—જ્ઞાનપે.

ગઝલે-મોતીબન, રાગ-મઝલ-ખ્યાને-મોહબત.

મજનું તેરી આંખોમે-ચા-દીલમે, રહી લયલા,
કયા ખુબ મોહબતકી મંજલ, મે રહી લયલા.
નાહક હો રહા હયે આજે, યેચેને દીલે મજનું,
એક દીનબી ન મે પરદા, મેહ મીલમે રહી લયલા,
ખુદ સમ આ ફીક્ત હો કર, ખરવાના બનાનાથા,
મે કેસકે કયુ અપની મેહમીલમે રહી લયલા.
લયલાકે તસવરને, રખખી ન દુધ ખાકી,
લયલાહી બના મજનું, જખ દીલમે રહી લયલા.
વાકીશ હો જહાં ઉસ્કા, કયુ કર બને મજનું,
મોજુદ હરએક દીલકે, મહેમીલમે રહી લયલા.

ગઝલે-અકબર—

ગયે દોનો જહાં નઝરસે યુબર, તેરી શાનકા કોઈ બક્ષર ન મીલા,
તેરી હર જગા દેખી નીરાલી ફાન, તેરા બેદ હીસીકા મગર ન મીલા.
તેરા ચરચા જહાંકી જખાંનાંપે હે, તેરા શોર જમાનેકે કાનોમે હે,
મગર આંખોસે દેખા વોહ પરદાનશી. કહી તુ ન મીલા તેરા ધર ન મીલા.
કોઈ મીલનેકા તેરે નશાંબી હે, કહી રેહનેકા તેરે મકાંમી હે,
તુજે દેખા ઇધર તો ઇધર ન મીલા, તુજે દુંડા ઉધર તો ઉધર ન મીલા.
મે ખુદાજાને હીસપે કુવા હું શીદા, મેરે હોશો હવાસ નહીં હે બખ,
પરે હટ તું પરી મેરે પાસ ન આ, ચલ દુર તુ મુઝસે નઝર ન મીલા.
કહીં દસતે સવાલ દરાઝ નહીં, હીસી ઝોરપે યું મુઝે નાઝ નહીં,
કોઈ તુઝસા ગરીબ નવાઝ નહી, તેરે ફરકે ચીવા કોઈ દર ન મીલા,
ઇસી ફીકરમે યુગરે હોં દીન અકબર, ઇસી મમમેંગીને તારે શખ બરા.
હીયા જીસને ઇશારેસે દુકડે કમર, કમી હમમે વોહ રશકે કમર ન મીલા.

गजल-कुन्वाली.

हमसे रहे हंय वोह गयरां के मनाने के लीये,
 क्या अजय जात जनाय है मनाने के लीये,
 आये हंय अजेर के घरसे वोह लगाकर महेंदी.
 क्या नय आग नीकावी है जलाने के लीये,
 जलहाके वकत तडपने से सनम रह गया.
 पुन होडा हुवा जता है मनानेके लीये,
 कयुं भरे जते हो भील बेना शरक पुन गये,
 छद हो राज में तैयार है आने के लीये,

गजल-अनवर.

जलवा सुजे दीया हो अजमेरके जसैयां,
 इधसे नीकाय उठाहो अजमेरके जसैयां,
 आंघोमे आशके हसरत हागे हीराक दीखमे,
 दुपही मेरी इवा हो अजमेरके जसैयां.
 सरत नहीं दीजाते हो छपलार तुमको,
 आवाज ही सुनाहो अजमेरके जसैयां.
 होजये महे दीखसे यां मा व मनके जगडे,
 बहहतकी नय पीलाहो अजमेरके जसैयां.
 उभीदवार होकर अनवर भदा हो दरबार,
 भीगही कुछ जनाहो अजमेरके जसैयां.

गजल-ओहुराजान

मही हीन हंय हुआ बेबो. हीसी के कल्ये सुजतरमे;
 जवानी आ नही सकती मेरी जं हीर नये सरसे,

યેહ કહ્યો અમરે બારાંસે અગર બરસે તો યું બરસે.
 કે જયસે મેંહ બરસત હમ, હમારે દીદ વો તરસે,
 કયામત હમ હીસીકો પ્યાર કરના, ઇસ ઝમાનેમે,
 કઝાકો સામના રખ્યા, કુવા હમ દીલ લગાનેમે,
 મીલા હોગા હીસીકો બા વફા તર મુકદ્દરસે,
 કુવા હોગા હીસીકો વસ્લ હમતો ઉઝ બર અગ્ગે,
 અબી કમસીન હો યેહ નફરત તુમહેં કુશોકે ઝેવરસે,
 અબી નામે ખુદા સેકરા બનાએગા બાપકે સરસે.

ગમલે-બેદમ—

લયલાકો તુને અંધાર મુજબું બનાકે મારા.
 ક્યસે શકીરતા દીલકો દરદર શીરકે મારા,
 ફાડા હમ પથ્થરોસે સર કોહકનકા હીસને,
 મનસુરસે અનલલક હીસને કહા કે મારા.
 એ ચાર તેરી કયા ને રંગીયાં બયાં હોં,
 છુત બનાકે આપ હમકો કાફર બનાકે મારા.
 ગરબન ગમ બલાસે એ દીલ નહી ગમ ઉતકા,
 કર શુકર ઉસને અપના બન્દા બનાકે મારા.
 સાખાપર રખા લીયા હૈ ગુસુમે હુ ઉસને બેદમ,
 એાર મુખહ હમકો રખસે પરદા ઉઠાકે મારા.

ગમલે-અકબર-કવાલી—

તુમહારે ફુસ્તકી જબ તક બકાર બાકી હમ
 બો ચાહો મુદમ કરો અબતીવાર બાકી હમ
 ખુદાકે વારતે સુરત દિખાદે એ ઝાલિમ

હમેંની ચાર તેરા ઇન્તેઝાર બાકી હય
 કીયા જે વરલકા ઇનકાર ખુલ ગયા હમકો
 તુમહારે દિલમેં અબી તક શુમાર બાકી હય
 ચેહ ફરલ હયકે ચક્ષો બાગે મયકશી હોનએ
 મારાબ શીશીમેં હય ઝોર અહાર બાકી હય
 ખુદાકે ફઝલસે ઇતના તો હો ગયા હાંસીલ
 કે ઉસકે દિલમેં અબી તક શુમાર બાકી હય
 તુમહારી આંખસે સાબિત હુવા હય અયે અકબર
 શરાબે વરલકા અબતક શુમાર બાકી હય
ગઝલે-મેહબુબ—

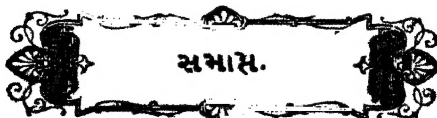
દીવ્ર હીસીસેં ન લગતા જના જવાની પનમેં
 કયા દાગ દે ગયોરે જના જવાની પનમેં
 સુરત દીખાદે પીયારી દીવ્રકો દૈ બેકારી
 કયસી કહું ન જરી જના જવાની પનમેં
 નેનો ને કર કટોરે પાનીકી ઝીવ્ર હેરે
 આંસુસે મોં ધુલાના જનાં જવાની પનમેં
 મીટટીકા કર ખીઝોના ઇટોકા કર શીરાના
 તનઆકમેં મીઝાના જના જવાની પનમેં
 મેહબુબ જન જના મે હો ગયા દીવાના
 અહેરોંકી આક ખના જના જવાની પનમેં

ગઝલે-કવાલી-બીગમનજન—

શીર કર ઝરા નઝર કર ઝો ચાર જને વાલે,
 ઇતના નહો સીતમગર ઝો દીવ્ર સુરાને વાલે,

કુછ નાઝ કુછ તમારીલ કુછ સૌક કુછ તબલીલ,
 સદકે તેરી અદા કે ઝો મુંઢ છુપાને વાલે
 નાસેલ મુઆફ કીજે બસ મુંઢી રહેને દીન્,
 હમને હઝારો દેખે બાતે બનાને વાલે
 હાના યહાં હૈં નાહાં અકલો ખરીફ પરેશાં
 કરતે હેં એસા બહુ ચે દિલ છુપાને વાલે.
 ખાંમોશ અય વિલાયત કરતા હે કયું શીકાયત,
 કહતે હેં ઉરકો ઝાલીમ સારે ઝમાને વાલે.
 એમાં શું?— રાગ-ગઝલ.

દિલ હય વહી જીસ દિલમેં; મહોબત હો કીસીકી;
 હય આંખ વહી જીસમેં, શારફત હો કીસીકી;
 કયું હાય શબ્દે વસ્લ લગાને નહીં દેતે;
 આશુક હો તુમ યા કે, અમાનત હો કીસીકી;
 આમાકો દેખ કર મયદીલસે, મું કહતા હય પરવાના;
 બે આહે જલના ઇશકમેં, મુજ સાહી જલજના,
 શમાકી બે કરારી કો, કહાં પહોંચેગા પરવાના,
 લરજના, થર થરાના, સર કટાના, સાફ જલ જના,
 હોતા હય ઉન્હે રશકતો, હો મેરી બલાસે,
 જલ જલ અગર જલનેકી આદત હો કીસીકી.

ધશતેહાર ! ધશતેહાર !

આઈએ શોખીનો કહાં હો !!!

નઈ છપી હધ કીતાબે આપકે લીયે મોઝુદ હય !

ઝેહર-મહેશીલ	કી. રૂ. ૧-૦-૦
કી. ગુલમકાવલી (બડી જીલહ)	" " ૦-૧૨-૦
કી. હાતમતાઈ, (.....)	" " ૧-૪-૦
કી. જેતુન મોહમદ,	" " ૦ ૪-૦
કી. શાહજાહ શાહપરી	" " ૦ ૪ ૦
કી. હાજી મંમલોરી	" " ૦ ૪ ૦
કી. શાઈ હલીમા	" " ૦-૨-૦
હલીયતુલ મુસલમીન	" " ૧-૧-૦
માશુકે સૂરત. (નઈ નજહો)	" " ૦ ૨ ૦
માશુકે જુલજુલ	" " ૨ ૨ ૦

વગચશ વગચશ, હર કીમતકો કીતાબે દન.દે
યહાં મોઝુદ હય એકવાર ફરમાસ કીજીયે.

મીલનેકા પતા :—

ઠકકર, હરિલાલ એન્ડ પ્રાણલાલ,

કીતાબ ફરોશ.

પોલીસ લેનકી આમને, રોશનરોડ—સુરત

સુરત ખરાનપુરી બાગળ ઉપર આવેલા શ્રી "અનાવિલ" પ્રિન્ટીંગ.
પ્રેસમાં સુખાચ લલ્લુભાઈ દેશાઈએ બાંધ્યું.

